

Sygn. akt: I C 294/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Dobrawa Michałowska
Protokolant:	st. protokolant sądowy Joanna Pile-Syposz

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2017 r. na rozprawie
sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. S.K.A z siedzibą w W.

przeciwko D. B.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od strony powodowej (...) Sp. z o.o. S.K.A z siedzibą w W. na rzecz pozwanego D. B. kwotę 1011 zł (jeden tysiąc jedenaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

C upr 294/17

UZASADNIENIE

Powódka, (...) Spółka z o.o. spółka komandytowo-akcyjna w W., pozwem z dnia 22 lipca 2016 r., żądał zasądzenia od pozwanego D. B., kwoty 885,93 zł tytułem umowy abonamentowej, jaka łączyła pozwanego z pierwotnym wierzycielem (...) Spółka z o.o. w W..

Pozwany, w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniósł zarzut przedawnienia, nadto wskazał, że umowa świadczenia usług jest nieważna z uwagi na zawarcie jej przez powoda w stanie wyłączającym świadome podjęcie decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Pozwanego oraz pierwotnego wierzyciela, (...) Spółka z o.o. w W. łączyła umowa o świadczenie usług zawarta w dniu 3 października 2013 r. W wyniku wskazanej umowy usługodawca wystawił fakturę z dnia 5 października 2013 r. na kwotę 158,24 zł z terminem płatności na dzień 23 października 2013 r., w dniu 5 listopada 2013 r. na kwotę 274,08 zł z terminem płatności na dzień 25 listopada 2013 r., 4 grudnia 2013 r. na kwotę 153,22 zł z terminem płatności na dzień 23 grudnia 2013 r. oraz notę obciążeniową na kwotę 250 zł z terminem płatności na dzień 14 maja 2014 r. W dniu 2 września 2015 r. powód zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę sprzedaży wierzytelności wynikających ze wskazanej wyżej umowy.

Dowód: okoliczności bezsporne, umowa o świadczenie usług, umowa cesji wierzytelności, zawiadomienie o cesji wierzytelności, faktury.

W chwili podpisywania umowy pozwany był w stanie wyłączającym świadome podjęcie decyzji z uwagi na silny epizod maniackalny będący przejawem zaostrzenia zdiagnozowanej u niego choroby afektywnej dwubiegunowej. W dniu 10 października 2013 r. pozwany został skierowany do Oddziału Psychiatrycznego, natomiast w dniu 5 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Nysie orzekł o jego przymusowym leczeniu w szpitalu psychiatrycznym bez jego zgody.

Dowód: skierowanie do szpitala psychiatrycznego, opinia psychiatryczna i orzeczenie sądu w sprawie (...), opinia psychiatryczna w aktach(...)

Sąd zważył, co następuje

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, w pierwszej kolejności z uwagi na przedawnienie roszczeń.

W tym zakresie stan faktyczny został ustalony na podstawie przedłożonych przez powódkę dokumentów księgowych.

Zgodnie z art. 117 k.c., roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. W świetle art. 751 k.c. w zw. z art. 750 k.c., z upływem lat dwóch przedawniają się: roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne zgodnie z treścią (art. 120 § 1 k.c.).

Skoro zatem, termin płatności ostatniej faktury to 14 maja 2014 r., roszczenie w niej opisane uległo przedawnieniu w dniu 15 maja 2016 r. Powództwo w niniejszej sprawie zostało zaś wytoczone w dniu 22 lipca 2016 r., a więc po upływie ponad dwóch miesięcy od chwili przedawnienia. Powódka w żaden sposób nie udowodniła faktu zrzeczenia się zarzutu przedawnienia przez pozwanego.

Na marginesie należy również wskazać, że nawet gdyby zarzut przedawnienia okazał się bezzasadny powództwo podlegałoby oddaleniu z uwagi na nieważność łączącej pozwanego i wierzyciela pierwotnego umowy. W tym zakresie stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentacji medycznej i opinii sądu psychiatrycznych znajdujących się w aktach tutejszego sądu I (...). W ich świetle nie może budzić wątpliwości fakt, że pozwany w okresie, w którym zawarł umowę o świadczenie usług z (...) Sp. z o.o. w W., był w stanie niepozwalającym na świadome podjęcie decyzji i wyrażenie oświadczenia woli, a to z uwagi na zaostrzenie stanu chorobowego wobec którego został ostatecznie przymusowo umieszczony w szpitalu psychiatrycznym.

W świetle art. 82 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone przez osobę, która z jakichkolwiek powodów znajdowała się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Dotyczy to w szczególności choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego albo innego, chociażby nawet przemijającego, zaburzenia czynności psychicznych.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 98 k.c., który statuuje zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Skoro zaś powódka przegrała w całości powinna zwrócić w całości koszty procesu, według załączonego spisu kosztów.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak sentencji.